

Prvá pôstna nedeľa B

18. február 24

Mk 1, 12 – 15

Milé sestry a bratia v Kristovi

Mnohé z toho, ako prežívame naše kresťanské zvyky sa vplyvom celkových zmien mení. Aj dôležité prvky kresťanstva - ako je aj pôst – podliehajú určitej zmene chápania. Pôst sme dlho chápali ako cvičenie nášho terajšieho života pre večnosť. Večnosť sme zase rozumeli ako trvalú a nemennú odmenu za to, čo si svojim životom zaslúžime. Tento protiklad aktívneho života tu a nehybnej večnosti potom je nám ale už dosť cudzí. Okrem toho máme často pocit, že chod sveta aj tak ovplyvňujú len mocní a my svojim konaním toho veľa nezmeníme, naše konanie ide len niekam do prázdna. Čo v tomto chápaní zmôže 40 dní pôstu?

Ako máme obdobie pôstu chápať, ako ho prežívať? Pôst by nemal byť len každoročne sa opakujúci sa rituál v striedaní ročných období. Ako keď kedysi naši predkovia na jar vynášali morenu, či konali iné zvyky, súvisiace so striedaním ročných období. Pôst by mal náš život posunúť dopredu, ozdraviť nás pre väčšiu vnútornú slobodu božích detí. To nie je možné automaticky, bez nášho pričinenia. A zároveň je to možné len vtedy, keď sa viac otvoríme pre Boha, pre boží svet. Keď zabudneme na pýchu toho, čo robíme našimi rukami, keď sa zoči voči utrpeniu v našom živote viac otvoríme voči Bohu.

Ježiš na začiatku svojho účinkovania tiež odišiel do púšte pripraviť sa. Jeho príprava spočívala v modlitbe, v postení sa. Aj nám pôst umožňuje viac vstúpiť do seba, do svojho vnútra. Umožňuje nám uvidieť seba v skutočnom, neprikrášlenom svetle. Umožňuje nám priznať si vlastné chyby a hriechy - bez toho, aby nás to príliš zraňovalo. Naopak: môže nás to posunúť dopredu, liečivá moc Boha nás otvára k väčšiemu naplneniu nášho života.

Prekvapuje nás, že aj Ježiš na púšti pri svojom pôste zápasil s pokúšaním. Ježiš bol od začiatku solidárny s našou ľudskosťou. Vzal na seba našu ľudskú prirodzenosť, stal sa nám podobným vo všetkom okrem hriechu.

Dnešné evanjelium nám ukazuje ešte jednu dôležitú vec: Ani v situácii stíšenia a uzobrania na púšti nie sme uchránení od pokúšania. Napriek tomu, žeby sme si mysleli, že na ceste za dobrom už budeme od podobného uchránení. Vedeli o tom už starí púštni otcovia, ktorí v púšti rovnako zakusovali rôzne pokúšania, rôznych démonov. Môže nám to pomôcť, aby sme sa naučili v pôste lepšie preskúmať svoje vlastné vnútro a pomenovať to zlo, ktoré v nás ohrozuje život nášho ducha, našej duše. Či sú to žiadostivosti, alebo naše emócie – teda náladami, alebo naša túžba viac vyniknúť v spoločnosti, v spoločenstve. Môže nás povzbudiť, že Ježiš sa so zlom, s pokúšaním stretal hneď na začiatku svojho účinkovania. (Dnešná stať je zo samého začiatku Markovho evanjelia.) Ani my sa podobnými situáciami nemáme nechať odradiť. Aj keď na svojej ceste za dobrom musíme zápasiť so zlom, s rôznymi pokúšaniami, zápas s nimi nás zoceluje, dodáva nám vnútornú silu a radosť. Takže niekedy aj my môžeme zakúsiť pomoc anjelov.

40 dní pôstneho obdobia môže symbolicky predstavovať celý náš život. Život, ktorý je aj zápasom o dobro. Pôst nám symbolizuje čas, ktorý nás spája s večnosťou. Nie automaticky, tak ako ani pôst neprechádza automaticky do Veľkej noci Ježišovho vzkriesenia. Pôst nás učí, že jedno vychádza z druhého, večnosť, boží svet sa spája s naším tunajším životom.

Ani nám sa na našej ceste životom nemusia pokúšania premeniť na pád, ale na povstanie, aj my môžeme práve cez púšť pôstu stať sa vnútorne pevnejšími a múdrejšími.

Viliam Arbet